

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 4. Quàm graviter Ægyptiorum contumacia & impietas, aquis sit punita?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

à malis, pœnitentes ab impœnitentibus
discriminavit mundi Gubernator.

§. IV.

*Quàm graviter Ægyptiorum contumacia &
impietas, aquis sit punita?*

Quod etiam postea euenit, quando, Israë-
litis in littus egressis, serui DEI incolumes
euaferunt; exercitus autem Ægyptiorum
omnis, cū quadrigis & cāballis suis, in Ery-
thræo mari, relabentibus aquarum cumulis
inuolutus obrūtusq; est, socio exilij & au-
thore Pharaone. Nimirum grande pondus
est impietas, vsque in Tartari ima, & ad ba-
rathrum vltimū deprimat præuaricatores.

Exod. 14.

Hinc Ægyptij *submersi sunt, quasi plumbum,
in aquis vehementibus*: Israëlitæ autem inter
fluctus, tāquam per muros solidissimè stan-
tes, sicci, indemnésque transierunt. Ante
hanc vltimam & capitalem Ægyptiorum
cladem, multæ monitiones diuinæ præcef-
serūt, inter quas etiam plagæ extitère, qua-
rum prima fuit illa aquarum in sanguinem
cōuersio. Siquidem Moyses *elevans virgam,*

Exod. 15.

10.

*percussit aquam fluminis, coram Pharaone, &
seruis suis: qua versa est in sanguinem.* Multis
de caussis hæc plaga fuit atrox. 1. Quia
omnes Ægypti aquæ, vbiq; demum ex-
titerint,

Exod. 15.

19.

titerint, sunt corruptæ, atq; in sanguinem
 comutatæ, qui velut è vulnere diuinæ per-
 cussionis effluxit. Sic enim enucleatè man-
 dauerat DEVS. *Extende manum tuam super*
aquas Egypti, & super fluuios eorum, & riuos,
ac paludes & omnes lacus aquarum, ut vertan-
tur in sanguinem, tam in ligneis vasis, quam in
saxeis. 2. Quia etiam terra Gessen, et si Israë-
 litis pueros latices fuderit, Ægyptijs tamen
 luridum sanguinem propinauit. Nam *fuit*
sanguis in tota terra Egypti. Et quidem septē
 diebus sanguinem, loco aquarum, repere-
 runt. *Impleti sunt septem dies, postquā percussit*
Dominus fluuium. 3. Quia tristes inde con-
 secuti sunt effectus. Vt enim sanguis, extra
 corpus animalis, diu, sine corruptione, nō
 permanet; ita illico, fontes, & lacus, & flu-
 uius computruerunt. 4. Quia ex hac putre-
 dine pisces, qui erant in flumine, mortui sunt.
 5. Quia aquæ ad potum ineptæ ac pernicio-
 sæ factæ, ingenti Ægyptios siti cruciauerūt.
 6. E tot piscibus mortuis foetor ingens ex-
 titit, qui vnacum tabo sanguinis Mephitim
 Acheronticam expirauit. Vnde aër infectus
 intolerabili miseris inedia affecit. 7. Sor-
 didibus quoq; omnia foedata sunt, nihil enim
 inquinatis aquis, aut putrefacto sanguine
 munda-

mundari, sed inquinari duntaxat poterat. 8. Ad sitim fames accessit. Ait enim Scriptura, mortuos esse omnes pisces, qui erant in aquis, ob putredinem scilicet aquarum, & sanguinis partim crassitiem, partim caliditatem. Piscium autē vsus erat vulgatissimus, & communissimus cibus Ægyptiorum, tum propter copiam, tum propter pretij vilitatem; ob quam & ipsi Hebræi, in solitudine dicebant: *Recordamur pisciū, quos, in Ægypto, comedebamus gratis.* 9. Ne siti enecarentur, *Foderunt omnes Ægypti, per circuitum fluminis, aquam, ut biberent: non enim poterant bibere de aqua fluminis.* Itaque fodiendo se macerarunt. Et pro quā dulci potu? *Aqua, inquit Thostatus, quam Ægypti fodiebant circa flumen, nō erat vera aqua, sed erat sanguis, qui de sanguine fluminis promanans, subterraneo meatu, per arenas colabatur, & attenuabatur, & purgabatur; aliquantulum perdens sanguinis crassitiem & colorem, & saporem. Solet enim color, & sapor aquarum mutari, excolatione, & propter terras, quas pertransēnt; ut aqua salsuginosa, vel amara perdit saporem illum, transiens per aliā terram, vel in toto, vel in parte. Idq̄, manifestum sit frequentibus experimentis, in aqua marina,*

Num. 11.

Exod. 7.

24.

Thostat.
in cap. 7.
Exodi.

qua salsa est; infusa enim in vasa quadã cerea, exuens salsedinem fit dulcis ac potabilis, cerea videlicet salsedinem ebibente atq; consumente. Illum igitur sanguinem percolatum, & ad similitudinem aqua perductum, ob idq; tolerabilem in potu, bibebant Ægyptij.

§. V.

Detestabilis Ægyptiorum potus.

Quàm autem suavis, aut sanus fuerit ille potus, facile est diuinare. Haud utiq; paulo suavior, quàm Charontis nectar, quod ille è Stygia haurit palude. Legimus, & audiimus sæpe, foedissima quæq; sitis necessitate adactos homines, bibisse; aut fame vrgente abominanda comedisse. Quod & Scriptura testatur, in qua ille ait: *Qua prius volebat tangere anima mea, nunc, præ angustia, cibi mei sunt. scilicet anima esurienti, etiam amara dulcia videntur.* Quare percolatæ licet, tamè sanguinæ aque, etiam Ægyptijs necessitate quadam sapere debuerunt; neq; enim verè sapere potuerunt. Rectè igitur huius plagæ acerbiteratem descripsit Philo, quando Nili in sanguinem descripsit commutationem, addiditque: *Idem in stagnis, fossis, puteis, fontibus, & omnibus Ægyptijs aquis euenit, ut, deficiente aqua potabili, ripas nemo peteret.* &

Iob. 6.

Phil. li. i.
de vita
Moyfis.

nom